

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Географічний факультет
Кафедра туризму та готельного господарства

СИЛАБУС
нормативного освітнього компонента

КРАЇНОЗНАВСТВО

підготовки	Бакалавр
спеціальності	242 Туризм
освітньо-професійної програми	Туризм

Луцьк – 2022

Силабус освітнього компонента «КРАЇНОЗНАВСТВО» підготовки бакалавра, галузі знань 24 Сфера обслуговування, спеціальності Туризм, за освітньо-професійною програмою Туризм.

Розробник: Безсмертнюк Т. П., доцент кафедри туризму та готельного господарства, кандидат географічних наук.

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми:

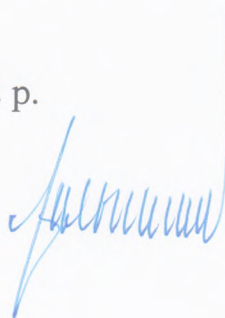

Ільїн Л. В.

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри туризму та готельного господарства

протокол № 1 від 31 серпня 2022 р.

Завідувач кафедри:

Ільїн Л. В.

I. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	Галузь знань: 24 Сфера обслуговування Спеціальність: 242 Туризм Освітньо-професійна програма: Туризм Освітній рівень: перший (бакалаврський)	Нормативний
Кількість годин/кредитів 180/6		Рік навчання – 1
		Семестр – 1, 2
ІНДЗ: немає		Лекції – 40 год.
		Практичні – 50 год.
		Самостійна робота – 78 год.
		Консультації – 12 год.
	Форма контролю: 1 семестр – залік 2 семестр – екзамен	
Мова навчання	Українська	

II. Інформація про викладача

ППП: Безсмертнюк Тарас Петрович

Науковий ступінь: кандидат географічних наук

Посада: доцент кафедри туризму та готельного господарства

Контактна інформація викладача:

Номер мобільного зв'язку: 0667009523

Електронна адреса: bezsmertniuk.taras@vnu.edu.ua

Дні занять (посилання: <http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>)

III. Опис освітнього компонента

1. Анотація курсу.

Початок ХХІ ст. ознаменувався динамічними перетвореннями у світі, пов'язаними із загостренням боротьби між протилежними тенденціями розвитку суспільства – процесами глобалізації та локалізаційної дезінтеграції. Саме у царині єдності та боротьби цих протилежностей і проходить розвиток народів та країн світу в наш час. У такому контексті освітній компонент «Країнознавство» виступає як один з провідних у цілісному розумінні процесів, які відбуваються у сучасному світі.

Країнознавство – це наука та освітній компонент, сукупність міжгалузевих наукових досліджень, які комплексно вивчають країни та регіони світу, систематизують та узагальнюють дані про їхню природу, склад населення, внутрішні просторові відмінності, геопросторові особливості, культуру, господарство, суспільно-політичну організацію та зовнішні відносини.

Освітній компонент «Країнознавство» викладається майбутнім фахівцям у сфері туризму, попит на підготовку яких в сучасних умовах стрімко зростає, а до організаторів культурно-дозвіллевих заходів в умовах функціонування підприємств туризму пред'являються нові вимоги.

2. Пререквізити та постреквізити освітнього компонента.

Пререквізити освітнього компонента: базові знання зі шкільних курсів географії.

Постреквізити освітнього компонента: основні положення освітнього компонента «Країнознавство» мають застосовуватися при вивченні дисциплін «Географія туризму», «Міжнародний туризм».

3. Мета і завдання освітнього компонента.

Мета викладання освітнього компонента «Країнознавство»:

- надання загальних уявлень про просторово-територіальну організацію держав світу, міжнародні організації глобального рівня та взаємовідносини України з ними на сучасному етапі розвитку;
- надання студентам знань про регіональні особливості розміщення і розвитку продуктивних сил окремих країн світу;
- формування вмінь проведення оцінки сучасного рівня економічного та соціального розвитку країн світу;
- формування навичок обґрунтування проблем та перспектив розвитку країн світу;
- формування у студентів комплексного підходу до вивчення країн і субрегіонів Європи, Азії, Америки, Африки та Океанії, уявлення про цивілізаційний вимір вивчення країн і регіонів світу;
- формування у студентів знань з теорії та методики країнознавчого аналізу для сфери туризму, розуміння геопросторових особливостей регіонів та країн світу, зокрема їх соціальні, економічні, демографічні, політичні, культурні характеристики.

Завдання освітнього компонента:

- формування вмінь самостійного аналізу студентами чинників, які впливають на розвиток господарства країн світу;
- засвоєння студентами особливостей і відмін територіального розподілу праці окремих регіонів світу;
- формування вмінь самостійного аналізу геополітичних, природно-кліматичних, демографічних, культурно-цивілізаційних, суспільно-географічних, економічних та політико-правових особливостей розвитку країн і регіонів світу;
- вивчення стану, функціонування та змін, що відбуваються в системі господарства, населення, природного середовища окремих регіонів і країн світу, а також їх політичних, культурних особливостей;
- навчити студентів складати «візитну картку» країни та тематичні характеристики країн.

4. Результати навчання (компетентності).

Загальні компетентності:

ЗК 02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя;

ЗК 06. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;

ЗК 07. Здатність працювати в міжнародному контексті.

Фахові компетентності:

ФК 28. Здатність працювати у міжнародному середовищі на основі позитивного ставлення до несхожості до інших культур, поваги до різноманітності та мультикультурності, розуміння місцевих і професійних традицій інших країн, розпізнавання міжкультурних проблем у професійній практиці.

Результати навчання:

РН 14. Проявляти повагу до індивідуального і культурного різноманіття.

5. Структура освітнього компонента.

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ. (сем.)	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю* /Бали
Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи країнознавства. Політична організація світового суспільства						
Тема 1. Країнознавство як наука і навчальна дисципліна. Методи та джерельна база країнознавчих досліджень	8	2	2	4	–	ДС, РМГ/10
Тема 2. Глобальні просторові структури і країнознавство	8	2	2	4	–	ДС, РМГ/10
Тема 3. Політична карта світу. Етапи формування політичної карти світу	9	2	2	4	1	ЗПР, УО/10
Тема 4. Типологія країн світу	9	2	2	4	1	ЗПР, УО/10
Тема 5. Міжнародні (міждержавні) організації. Типологія міжнародних організацій	9	2	2	4	1	ДП, ДС/10
Разом за змістовим модулем 1	43	10	10	20	3	50
Змістовий модуль 2. Країнознавча характеристика країн Європи та Азії						
Тема 6. Країни Північної та Південної Європи	11	2	4	4	1	ЗПР, УО/10
Тема 7. Країни Західної та Східної Європи	11	2	4	4	1	ЗПР, УО/10
Тема 8. Країни Західної та Центральної Азії	8	2	2	4	–	ЗПР, УО/10
Тема 9. Країни Східної Азії	11	2	4	4	1	ЗПР, УО/10
Тема 10. Країни Південної та Південно-Східної Азії	8	2	2	4	–	ЗПР, УО/10
Разом за змістовим модулем 2	49	10	16	20	3	50
Усього балів						100
Змістовий модуль 3. Країнознавча характеристика країн Америки						
Тема 11. Сполучені Штати Америки	11	2	4	4	1	ЗПР, УО/4
Тема 12. Канада	11	2	4	4	1	ЗПР, УО/4
Тема 13. Країни Центральної Америки	8	2	2	4	–	ДП, ДС/4
Тема 14. Кариби	8	2	2	4	–	ДП, ДС/4
Тема 15. Країни Південної Америки	9	2	2	4	1	ДП, ДС/4
Разом за змістовим модулем 3	47	10	14	20	3	20
Змістовий модуль 4. Країнознавча характеристика країн Африки та Океанії						
Тема 16. Країни Північної та Центральної Африки	9	2	2	4	1	ЗПР, УО/4
Тема 17. Країни Західної та Східної Африки	8	2	2	4	–	ЗПР, УО/4
Тема 18. Країни Південної Африки	8	2	2	4	–	ЗПР, УО/4
Тема 19. Австралія і Нова Зеландія	8	2	2	3	1	ДП, ДС/4
Тема 20. Мікронезія, Меланезія,	8	2	2	3	1	ДП, ДС/4

Полінезія						
Разом за змістовим модулем 4	41	10	10	18	3	20
Види підсумкових робіт						
Модульна контрольна робота № 1						МКР, Т/30
Модульна контрольна робота № 2						МКР, Т/30
Усього годин / Балів	180	40	50	78	12	100

*Форми контролю: ДС – дискусія; Т – тести; РМГ – робота в малих групах; ЗПР – захист практичної роботи; УО – усне опитування; ДП – доповідь з презентацією; МКР – модульна контрольна робота.

6. Завдання для самостійного опрацювання.

Перелік питань та завдань для самостійної роботи

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи країнознавства. Політична організація світового суспільства

1. Виникнення та еволюція країнознавства.
2. Тенденції глобального розвитку.
3. Територіальні претензії держав. Території з невизначеним статусом на сучасній політичній карті світу.
4. Народонаселення країни.
5. Світові міста.
6. Європейський Союз та його відносини з Україною.
7. Організація Північноатлантичного договору та її відносини з Україною.
8. Проблеми інтеграції України в міжнародне співтовариство: країнознавчий аспект.

Змістовий модуль 2. Країнознавча характеристика країн Європи та Азії

1. Європа як цивілізаційний (політичний і економіко-географічний) регіон: країнознавчий аналіз.
2. Азійський регіон: країнознавчий аналіз.
3. Столиці країн Європи.
4. Столиці країн Азії.
5. Економіко-географічна характеристика Польщі.
6. Економіко-географічна характеристика Іспанії.
7. Економіко-географічна характеристика Індії.
8. Економіко-географічна характеристика Таїланду.

Змістовий модуль 3. Країнознавча характеристика країн Америки

1. Америка як цивілізаційний (політичний і економіко-географічний) регіон: країнознавчий аналіз.
2. Столиці країн Америки.
3. Економіко-географічна характеристика Мексики.
4. Економіко-географічна характеристика Куби.
5. Економіко-географічна характеристика Бразилії.
6. Економіко-географічна характеристика Аргентини.
7. Економіко-географічна характеристика Колумбії.
8. Економіко-географічна характеристика Венесуели.

Змістовий модуль 4. Країнознавча характеристика країн Африки та Океанії

1. Африка як цивілізаційний (політичний і економіко-географічний) регіон: країнознавчий аналіз.
2. Тихоокеанський регіон: країнознавчий аналіз.
3. Столиці країн Африки.
4. Столиці країн Океанії.
5. Економіко-географічна характеристика Єгипту.
6. Економіко-географічна характеристика Тунісу.
7. Економіко-географічна характеристика Кенії.

8. Економіко-географічна характеристика Танзанії.

IV. Політика оцінювання

Основні принципи організації поточного й підсумкового контролю знань здобувачів освіти розкриває «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки» (посилання: https://vnu.edu.ua/sites/default/files/2022-07/Polozh_pro_otzin_%D1%80%D0%B5%D0%B4%2B%D0%9C%D0%95%D0%94.pdf).

Політика викладача щодо здобувача освіти

Студент зобов'язаний в повному обсязі оволодіти знаннями, вміннями, практичними навичками та компетентностями з освітнього компонента «Країнознавство». При вивченні освітнього компонента «Країнознавство» необхідно спиратися на конспект лекцій, рекомендовану основну та додаткову навчальну, наукову літературу. Вітається використання інших джерел з альтернативними поглядами на ті чи інші питання задля формування продуктивної дискусії з проблем освітнього компонента. Високо оцінюється прагнення здобувачів вищої освіти: активно працювати на практичних заняттях (брати участь в обговоренні дискусійних питань); повною мірою долучатися до активних форм навчання; відпрацьовувати пропущені практичні заняття.

Студент зобов'язаний відвідувати заняття всіх видів відповідно до встановленого розкладу з метою поточного та підсумкового оцінювання знань, не запізнюватися, мати відповідний зовнішній вигляд. У разі відсутності через хворобу надати відповідну довідку. Здобувач вищої освіти повинен дотримуватися навчальної етики, поважно ставитися до учасників процесу навчання, бути толерантним, доброзичливим, виваженим у спілкуванні зі студентами та викладачами, уважним і дотримуватися дисципліни та часових (строкових) параметрів навчального процесу.

Недопустимо: пропуски та запізнення на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття (крім випадків, передбачених методичними рекомендаціями викладача); списування та плагіат; несвоєчасне виконання поставленого завдання, наявність незадовільних оцінок за 50% і більше зданого теоретичного і практичного матеріалу.

Політика щодо академічної доброчесності

Обов'язковою вимогою є дотримання норм академічної доброчесності. Дотримання принципів академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролю без використання зовнішніх джерел інформації (наприклад, окрім випадків, дозволених викладачем, підготовки практичних завдань під час заняття); надання достовірної інформації про результати власної (наукової) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації. Списування під час модульних контрольних робіт та екзамену заборонені (в т. ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування.

Політика, стандарти та процедури дотримання академічної доброчесності у Волинському національному університеті імені Лесі Українки знайшли своє відображення в «Кодексі академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки» (посилання: <https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>).

Вимоги до академічної доброчесності визначаються Положенням про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників Волинського національного університету імені Лесі Українки (посилання: <http://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/03/polozhennya-pro-antyplagiat.pdf>).

Політика щодо дедлайнів та перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. Пропущені заняття відпрацьовувати у визначений викладачем час. Перескладання будь-яких видів робіт, передбачених силабусом освітнього компонента, з метою підвищення підсумкової модульної оцінки, не дозволяється.

Політика щодо зарахування результатів формальної, неформальної та інформальної освіти

Результати навчання, здобуті шляхом формальної, неформальної та/або інформальної освіти, визнаються у Волинському національному університеті імені Лесі Українки шляхом валідації (посилання: https://ed.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/08/2022_%D0%92%D0%B8%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D1%80%D0%B5%D0%B7%D1%83%D0%BB_%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B2_%D0%92%D0%9D%D0%A3_i%D0%BC_%D0%9B.%D0%A3_%D1%80%D0%B5%D0%B4.pdf).

Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті, які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому, так і його окремому розділу, темі (темам), індивідуальному завданню, контрольній роботі тощо, які передбачені програмою (силабусом) освітнього компонента.

Визнання результатів навчання, отриманих у неформальній та/або інформальній освіті, відбувається в семестрі, що передує семестру початку вивчення освітнього компонента, або під час вивчення ОК, але довший термін, наприклад, не пізніше 01 грудня та 01 травня, враховуючи ймовірність непідтвердження здобувачем результатів такого навчання.

V. Підсумковий контроль

Форма підсумкового контролю в 1 семестрі – залік. Залік викладач виставляє за результатами поточної роботи за умови, що здобувач освіти виконав ті види навчальної роботи, які визначено силабусом. У випадку, якщо здобувач освіти не відвідував окремі аудиторні заняття (з поважних причин), на консультаціях він має право відпрацювати пропущені заняття та добрати ту кількість балів, яку було визначено на пропущені теми. У дату складання заліку викладач записує у відомість суму поточних балів, які здобувач освіти набрав під час поточної роботи (шкала від 0 до 100 балів). У випадку, якщо здобувач освіти протягом поточної роботи набрав менше як 60 балів, він складає залік під час ліквідації академічної заборгованості в усній формі. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання, анулюються. Максимальна кількість балів на залік під час ліквідації академічної заборгованості, як правило, 100.

Перелік питань до заліку

1. Закономірності та принципи країнознавства.
2. Нерівномірність економічного розвитку субрегіонів Європи.
3. Політична карта світу: суть і визначення основних понять («територія», «країна», «держава»).
4. Характерні ознаки держави.
5. Особливості економіки країн Європи.
6. Внутрішні та зовнішні функції держави.
7. Типи територій на політичній карті світу згідно норм міжнародного права.
8. Економіко-географічна характеристика Західної Європи.
9. Тихоокеанський промисловий пояс Японії.
10. Правовий статус Світового океану та Антарктиди.
11. Форми правління держав світу.
12. Економічні райони Японії.
13. Адміністративно-територіальний устрій держав світу.

14. Третинний сектор економіки Європи.
15. Державний кордон та його функції. Делімітація та демаркація державних кордонів.
16. Демографічна ситуація в Японії.
17. Етапи формування політичної карти світу.
18. Особливості демографічних процесів в Азії.
19. Кількісні та якісні зміни політичної карти світу.
20. Класифікація держав світу за величиною території.
21. Економіко-географічна характеристика країн Центральної та Східної Азії.
22. Класифікація держав світу за чисельністю населення.
23. Класифікація держав світу за національним складом населення.
24. Форми державного правління та територіального устрою країн Європи.
25. Класифікація держав світу за структурою господарства.
26. Типи країн Азії за рівнем економічного розвитку.
27. Економічні райони Китаю.
28. Типологія країн світу за рівнем соціально-економічного розвитку.
29. Економіко-географічна характеристика країн Західної та Південної Азії.
30. Функціональні та територіальні типи міжнародних організацій.
31. Особливості економічного розвитку та загальна характеристика господарства Південно-Східної Азії.
32. Організаційно-функціональна структура ООН.
33. Сфера послуг Японії.
34. Цілі, принципи та організаційна структура ЄС.
35. Економіко-географічна характеристика Східної Європи.
36. Організаційна структура НАТО.
37. Економіко-географічна характеристика Північної Європи.
38. Німеччина: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
39. Економіко-географічна характеристика Південної Європи.
40. Франція: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
41. Транспортна система Азії.
42. Італія: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
43. Велика Британія: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
44. Природні умови та ресурси Європи.
45. Особливості китайської економічної моделі.

Форма підсумкового контролю в 2 семестрі – екзамен. Якщо підсумкова оцінка (бали) з освітнього компонента як сума підсумкових модульних оцінок становить не менше як 75 балів, то, за згодою здобувача освіти, вона може бути зарахована як підсумкова оцінка з навчальної дисципліни. За бажанням підвищити рейтинг здобувач освіти складає іспит в усній формі за екзаменаційними білетами. В білеті 3 питання, кожне з яких оцінюється у 20 балів. За результатами підсумкового контролю від загальної суми балів, набраної студентом протягом семестру, віднімаються результати модульних контрольних робіт і додаються бали, набрані на екзамені.

Перелік питань до екзамену

1. Природно-ресурсний потенціал США.
2. Типи країн Африки за рівнем економічного розвитку.
3. Особливості економіко-географічного розвитку країн Центральної Америки.
4. Природно-ресурсний потенціал Африки.
5. Демографічні особливості та розселення населення США.
6. Територіальні особливості промислового розвитку Канади.
7. Демографічна ситуація в країнах Північної та Західної Африки.

8. Порівняльна характеристика економічних районів Бразилії.
9. Галузева структура сільського господарства Австралії.
10. Паливно-енергетичний комплекс США.
11. Порівняльна соціально-економічна характеристика Єгипту та Нігерії.
12. Економіко-географічна характеристика Куби.
13. Нерівномірність економічного розвитку субрегіонів Америки.
14. Транспортна інфраструктура Африки.
15. Машинобудівний комплекс США.
16. Зовнішні економічні зв'язки Австралії.
17. Експортна спеціалізація країн Північної та Західної Африки.
18. Урбанізаційні процеси в Америці.
19. Особливості економіко-географічного розвитку острівних держав Кариб.
20. Форми державного правління та територіального устрою країн Африки.
21. Особливості аграрного сектору США.
22. Економіко-географічна характеристика ПАР.
23. Третинний сектор економіки Америки.
24. Економіко-географічна характеристика країн Центральної та Східної Африки.
25. Третинний сектор економіки США.
26. Демографічна ситуація в країнах Центральної та Східної Африки.
27. Третинний сектор економіки Канади.
28. Порівняльна соціально-економічна характеристика Демократичної Республіки Конго та Кенії.
29. Економіко-географічна характеристика Мексики.
30. Типи країн Америки за рівнем економічного розвитку.
31. Економіко-географічна характеристика Південної Америки.
32. Природно-ресурсний потенціал Канади.
33. Економіко-географічна характеристика країн Південної Африки.
34. Первинний сектор економіки Америки.
35. Порівняльна характеристика економічних районів США.
36. Економіко-географічна характеристика країн Північної та Західної Африки.
37. Територіальні особливості промисловості Австралії.
38. Особливості розміщення промислових районів в Африці.
39. Функціонування міжнародних організацій в Америці.
40. Третинний сектор економіки Австралії.
41. Галузева структура сільського господарства Канади.
42. Економіко-географічна характеристика острівних країн Океанії.
43. Вторинний сектор економіки Америки.
44. Експортна спеціалізація країн Океанії.
45. Порівняльна характеристика економічних районів Канади.

VI. Шкала оцінювання

Оцінка знань здобувачів здійснюється за 100-бальною шкалою.

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти (форма контролю – залік)

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
90–100	Зараховано
82–89	
75–81	

67–74	
60–66	
1–59	

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти (форма контролю – іспит)

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75–81	Добре	C	загалом хороша робота
67–74	Задовільно	D	непогано
60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–59	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

VII. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Основна:

1. Лизогуб В. А. Країнознавство : підручник. Харків : Право, 2019. 384 с.
2. Лісовський П. М., Лісовська Ю. П. Країнознавство: навчальний посібник. К. : Видавничий дім «Кондор», 2018. 264 с.
3. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Занько Ю. С., Ганич Н. М. Країнознавство : теорія та практика. Підручник. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 528 с.
4. Панов А. В. Країнознавство : підручник. Ужгород : ПП «АУТДОР-ШАРК», 2017. 443 с.
5. Цепенда М. М. Суверенні держави світу : суспільно-географічний довідник. Чернівці : ЧНУ ім. Ю. Федьковича, 2018. 226 с.
6. Чупира В. В. Теоретичні основи країнознавства : навчальний посібник. Хмельницький : ХНУ, 2017. 235 с.

Додаткова:

1. Безсмертнюк Т. П., Мельнійчук М. М., Ахмедов Б. М. Розвиток туристичної галузі Катару в аспекті проведення Чемпіонату світу з футболу 2022. *Вісник Одеського національного університету. Серія : Географічні та геологічні науки*. Одеса, 2020. Т. 25, вип. 2(37). С. 140–152.
2. Безсмертнюк Т. П., Мельнійчук М. М. Європейський досвід організації екологічного туризму в національних парках (на прикладі Німеччини). *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : географія*. Тернопіль, 2020. № 1 (випуск 48). С. 77–83.
3. Воронянський О. В. Країнознавство : курс лекцій. Харків: ХНТУСГ імені Петра Василенка, 2019. 78 с.
4. Вільчик В. Р., Безсмертнюк Т. П. Фактори розвитку туристичної галузі в

Афганістані. *Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень* : матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції аспірантів і студентів (12–13 травня 2021 року). Луцьк : ВНУ ім. Лесі Українки, 2021. С. 100–102.

5. Ковальчук О. Б., Безсмертнюк Т. П. Особливості розвитку молодіжного туризму в Німеччині. *Індустрія туризму й сфера гостинності в Україні та світі: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку* : матеріали II міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 80-річчя Волинського національного університету імені Лесі Українки (м. Луцьк, 28 жовтня 2020 р.) / відпов. ред. Л. В. Ільїн. Луцьк : ПП Іванюк, 2020. С. 106–110.

6. Московець Д. І., Безсмертнюк Т. П. Розвиток туризму в країнах Близького Сходу за умови політичної нестабільності. *Індустрія туризму й сфера гостинності в Україні та світі: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку* : матеріали II міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 80-річчя Волинського національного університету імені Лесі Українки (м. Луцьк, 28 жовтня 2020 р.) / відпов. ред. Л. В. Ільїн. Луцьк : ПП Іванюк, 2020. С. 115–119.

Інтернет-ресурси:

1. Бібліотека Волинського національного університету імені Лесі Українки : веб-сайт. URL: <https://library.vnu.edu.ua/> (дата звернення: 30.08.2022).

2. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського : веб-сайт. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/> (дата звернення: 30.08.2022).

3. CIA. The World Factbook: веб-сайт. URL: <https://www.cia.gov/the-worldfactbook/> (дата звернення: 30.08.2022).

4. European Union : веб-сайт. URL: <https://europa.eu> (дата звернення: 30.08.2022).

5. North Atlantic Treaty Organization : веб-сайт. URL: <https://www.nato.int> (дата звернення: 30.08.2022).

6. United Nations : веб-сайт. URL: <https://www.un.org> (дата звернення: 30.08.2022).

7. UNESCO : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization : веб-сайт. URL: <https://www.unesco.org/en> (дата звернення: 30.08.2022).

8. World Trade Organization : веб-сайт. URL: <https://www.wto.org> (дата звернення: 30.08.2022).